

Sygnatura akt II K 1029/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszkiwicz

Protokolant: Anna Walter

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 XII 2014 roku sprawy

P. K.,

syna S. i S. z d. K.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 maja 2014 roku w P. woj. (...) na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – wynik badania na urządzeniu kontrolno-pomiarowym Alkometr A 2.0 na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wyniósł: I – 1,15 mg/, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 5 VI 2002 roku sygn. akt VII K 175/02 za czyn z art. 178a § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 października 2005 roku sygn. akt VII K 1009/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 sierpnia 2007 roku sygn. akt VII K 1192/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 września 2008 roku sygn. akt VII K 917/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i wbrew orzeczonemu tym wyrokiem środkowi karnemu w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 października 2005 roku sygn. akt VII K 1009/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 14 XI 2008 roku do dnia 14 VII 2009 roku,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 178a § 4 k.k., wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat;

III. na podstawie art. 627 k.p.k., zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 420 zł., w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymierza mu 300 zł opłaty.

Sygnatura akt II K 1029/14

UZASADNIENIE

Wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze: z 5 czerwca 2002 roku w sprawie VII K 175/02 i z 7 października 2005 roku w sprawie VII K 1009/05, skazano P. K. za czyny z art. 178a § 1 k.k. Wyrokami tego samego Sądu: z 27 sierpnia 2007 roku w sprawie VII K 1192/07 i z dnia 30 września 2008 roku w sprawie VII K 917/08, skazywano go za czyny z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W tej ostatniej sprawie orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, obowiązujący od 8 października 2008 roku, aktualny również 23 maja 2014 roku. Karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną za czyn z art. 178a § 1 k.k. w sprawie VII K 1009/05 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze P. K. odbywał w okresie od 14 listopada 2008 roku do 14 lipca 2009 roku.

W dniu 23 maja 2014 roku, przed godziną 16:00, P. K. pił piwo. Następnie wsiadł do samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i kierował nim po ulicy (...) w P.. Miał wówczas 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia P. K. k. 12-15,

zeznania K. K. k. 5-6,

notatka urzędowa k. 1,

protokół badania trzeźwości k. 2,

odpisy orzeczeń k. 20-29,

dane o karalności k. 73-76)

Poza wspomnianymi sytuacjami, P. K. był karany za inne przestępstwa.

(dowód: dane o karalności k. 73-76)

Oskarżony w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, iż kupił samochód dla konkubiny. Jej córka uczyła się jeździć na łące za domem. Uszkodziła pojazd i oskarżony chciał pojechać nim do mechanika. Wcześniej tego dnia pił piwo. Nie miał uprawnień do kierowania samochodami.

Takie wyjaśnienia oskarżonego oceniono jako wiarygodne. Są one zgodne z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie – zeznaniami świadka, który przeprowadził kontrolę drogową wobec P. K., dokumentacją tej czynności, a także informacjami o wcześniejszych skazaniach oskarżonego, z których wynika brak uprawnień do kierowania przez niego pojazdami mechanicznymi. Brak dowodów przeciwnych twierdzeniom P. K..

Za wiarygodne uznano też zeznania K. K.. Opisał on przebieg prowadzonych czynności zgodnie z innymi dowodami. Nie miał powodu, by nieprawdziwie relacjonować istotne dla sprawy okoliczności.

Podstawą do ustaleń faktycznych uczyniono też dokumenty w postaci: notatki urzędowej z kontroli drogowej, protokołu badania trzeźwości oskarżonego, odpisów orzeczeń, które go dotyczyły oraz danych o jego karalności. Zostały one sporządzone w przewidziany prawem sposób, przez uprawnione podmioty. Ich rzetelność nie była kwestionowana w toku postępowania.

Oskarżony przyznał, iż to on około godziny 16:00, 23 maja 2014 roku, kierował po ulicy (...) w P. samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Potwierdziły to pozostałe dowody zebrane w sprawie. Sprawstwo oskarżonego w tym zakresie nie budziło zatem wątpliwości.

Ustalono, iż oskarżony 23 maja 2014 roku prowadził samochód marki V. (...) po ulicy (...) w P.. Jest to droga publiczna, samochód taki jest pojazdem mechanicznym. Oskarżony w tym czasie miał 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc znajdował się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 pkt 2 k.k.

Oskarżony wcześniej cztery razy został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. W dniu zdarzenia obowiązywał go nadto zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczony za przestępstwo, wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie VII K 917/08. Orzeczenie to uprawomocniło się 8 października 2008 roku i wówczas zaczął obowiązywać pięcioletni zakaz. Zgodnie z art. 43 § 2 k.k., nie biegł on w okresie pozbawienia wolności oskarżonego, a więc m.in. od 14 listopada 2008 roku do 14 lipca 2009 roku, gdy odbywał on karę, orzeczoną w sprawie VII K 1009/05 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Oznacza to, że zakaz obowiązywał co najmniej do 8 czerwca 2014 roku.

Z ustaleń Sądu wynika, iż oskarżony krócej, niż 5 lat przed popełnieniem obecnie ocenianego czynu, odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną za umyślne przestępstwo podobne – występki z art. 178a § 1 k.k. – w wymiarze ponad 6 miesięcy. Dotyczy to wspomnianej kary, wymierzonej w sprawie VII K 1009/05 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, odbywanej w okresie od 14 listopada 2008 roku do 14 lipca 2009 roku.

Na podstawie powyższych rozważań, czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako występki z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

P. K. w czasie tego zdarzenia nie znajdował się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby jego swobodę działania lub podejmowania decyzji. Jego upojenie alkoholem nie przyjęło formy patologicznej, stąd nie miało wpływu na ocenę zawinienia, zgodnie z art. 31 § 3 k.k. Dlatego oceniono, iż wina oskarżonego w odniesieniu do przypisanego zachowania była niewątpliwa.

Z podanych powodów oskarżonego uznano za winnego tego, że w dniu 23 maja 2014 roku w P. woj. (...) na ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – wynik badania na urządzeniu kontrolno-pomiarowym Alkometr A 2.0 na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wyniósł: I – 1,15 mg/, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 5 VI 2002 roku sygn. akt VII K 175/02 za czyn z art. 178a § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 października 2005 roku sygn. akt VII K 1009/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 sierpnia 2007 roku sygn. akt VII K 1192/07 za czyn z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 września 2008 roku sygn. akt VII K 917/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i wbrew orzeczonemu tym wyrokiem środkowi karnemu w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 października 2005 roku sygn. akt VII K 1009/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 14 XI 2008 roku do dnia 14 VII 2009 roku, to jest występku z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Společną szkodliwość czynu oskarżonego oceniono jako bardzo wysoką. Zmniejsza ją jedynie niewielki odcinek, jaki przebył w dniu zdarzenia samochodem oskarżony oraz fakt poruszania się przez niego po drodze o mniejszym znaczeniu, a przez to mniej uczęszczanej. Zwiększa natomiast znacząco natężenie nietrzeźwości sprawcy, graniczącej z całkowitym upojeniem alkoholem, fakt wcześniejszego skazania go cztery razy za czyny z art. 178a § 1 k.k., oraz równoczesne naruszenie zakazu prowadzenia pojazdów, wynikającego z jednego z tych skazań.

Kolejną okolicznością obciążającą dla oskarżonego jest jego dotychczasowy tryb życia, który tylko częściowo znalazł odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej jego czynu. Był on dotąd dziewięć razy karany za przestępstwa, w większości na kary pozbawienia wolności, z których część odbywał w zakładzie karnym. Ostatni z wyroków przeciwko niemu zapadł w 2012 roku, pierwszy natomiast w 1997 roku, gdy oskarżony miał zaledwie 18 lat. Oznacza to, że całe dorosłe życie wykraczał on przeciwko zasadom porządku prawnego, lekceważąc stosowane środki oddziaływania. Obecnie rozpoznawanego czynu dopuścił się w okresach próby związanych z trzema skazaniami na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania. P. K. jest sprawcą całkowicie zdemoralizowanym, którego nie wdrożyły do przestrzegania zasad porządku prawnego ani kary izolacyjne, ani później zastosowane wolnościowe środki oddziaływania. Nie zasługuje zatem na zastosowanie kary łagodniejszej, niż to wynika z wagi jego czynu.

Nie miała istotnego wpływu na wymiar kary dla oskarżonego jego postawa w czasie postępowania. Przyznał się on co prawda do zarzucanego czynu i wyjaśnił jego okoliczności, lecz wynikały one już wówczas wprost z innych dowodów. Postępując w ten sposób P. K. nie przyczynił się zatem do uproszczenia procedur, nie umożliwił szybszego ukarania za swoje zachowanie. Jego postawa dowodzi z pewnością przekonania o nieuchronności odpowiedzialności za ujawniony czyn.

Z podanych powodów wymierzono oskarżonemu za przypisany czyn karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Uwzględnia ona wagę czynu sprawcy i w tym kontekście nie może być uznana za zbyt surową – znacznie bliżej jej do dolnego progu ustawowego zagrożenia, niż górnej granicy kary możliwej do wymierzenia – 7 i pół roku pozbawienia wolności. Kara taka powinna odstraszyć oskarżonego od popełniania przestępstw w przyszłości i zabezpieczyć porządek prawny przed jego dalszymi działaniami na czas, gdy będzie pozostawał w zakładzie karnym.

Sąd zobowiązany był również, na podstawie art. 42 § 2 k.k., do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów wobec P. K.. Biorąc pod uwagę przeciętne zagrożenie dla ruchu drogowego, jakie stworzył on jadąc w stanie głębokiego upojenia po mniej istotnej drodze publicznej, lecz również wyjątkową niepoprawność w naruszaniu zasad ruchu drogowego, wykroczenie przeciwko zakazowi uczestniczenia w nim poprzez kierowanie samochodem, okres obowiązywania aktualnie orzeczanego zakazu określono na 6 lat. Zakresem obowiązywania tego zakazu objęto prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Na podstawie art. 627 k.p.k., zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 420 zł., w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymierzono mu 300 zł opłaty.